

Sosiaalivaliokunnan mietintö n:o 39 hallituksen esityksen johdosta laiksi työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1981.

Eduskunta on päätöspöytäkirjan ottein 5 päivänä joulukuuta 1980 lähettänyt sosiaalivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 232 laiksi työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1981.

Asian johdosta ovat olleet kuultavina osastopäällikkö Altti Aurela ja hallitussihteeri Sakari Heikkilä sosiaali- ja terveysministeriöstä, johtaja Pekka Morri Työttömyysturvakomitean edustajana, sosiaalsihteeri Lauri Kaarisalo Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöstä sekä oikeustieteen kandiaatti Lasse Laatonen Suomen Työnantajain Keskusliiton ja Työttömyyskassojen Keskuskassan edustajana. Käsiteltyään asian valiokunta esittää seuraavaa.

Hallituksen esitykseen sisältyvässä lakiehdossa

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1980.

tuksessa esitetään työnantajan työttömyysvakuutusmaksua, joka vuodelle 1980 on vahvistettu 0,9 prosentiksi suoritettujen palkkojen määrästä, perittäväksi 0,4 prosentin suuruisena vuonna 1981.

Hallituksen esityksestä ilmenevistä syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena, minkä vuoksi valiokunta on asettunut lakiehdotuksen hyväksymisen kannalle.

Edellä olevan perusteella sosiaalivaliokunta kunnioittaen ehdottaa,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja M. Puhakka, varapuheenjohtaja Kauppi, jäsenet Ajo (osittain), Halonen, Joutsenlahti, Juntumaa, Matts-

son, Pesola, Pokka ja Saarikoski sekä varajäsenet Hyryn kangas, Louvo, Peltola ja Raudas-oja.

Vastalause.

Työttömyysturvajärjestelmässämme on suuria puutteita. Jos työttömyysavustukset olisivat noudattaneet 70-luvulla edes ansiotasoindeksin kehitystä, ne olisivat nyt yli 40 prosenttia nykyistä korkeammat. Kokonaan työttömyysturvan ulkopuolelle on viime vuosina jäänyt 25—30 prosenttia työttömistä. Yksin työttömyys-

kassapäivien rajaaminen 500:een kolmessa vuodessa on pudottanut kassa-avustuksen piiristä 13 000—14 000 työtöntä, joista monet ovat samalla jääneet kokonaan työttömyysturvan ulkopuolelle. Myös karenssisäännöksillä rajataan monet työttömät työttömyysturvan ulkopuolelle.

SKP on asettanut työttömyysturvan parantamiselle seuraavat tavoitteet: "Työttömyysavustusten ja -korvausten reaaliarvo tulee kaikkialla korottaa vähimmäispalkan tasolle ja työttömyysturva on sidottava indeksiin. Kaikki työttömyyskorvauksen tai -avustuksen esteenä olevat karenssi- ym. rajoitukset on poistettava. Työntekijöiden on saatava turva työttömyyden varalta ympärivuoden ja koko työttömyytensä kestoajalta. On toteutettava työnantajien kustantama yleinen työttömyysvakuutusjärjestelmä."

Näiden välttämättömien uudistusten kanssa ristiriidassa on työnantajan työttömyysvakuutusmaksun alentaminen. Keräämällä työnantajilta 1 prosentin suuruinen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 1981 voitaisiin työttömyyskassa-avustuksia korottaa 20 markalla ja maksaa avustusta koko työttömyyden ajalta.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1981.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruus on 1,0 prosenttia työnantajan suorittamien työpalkkojen määrästä vuonna 1981.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1980.

Marjatta Mattsson